

JLT Projekt Piotr Ukleja
26-600 Radom, ul Szlachecka 3
Tel: 510 320 324, e-mail: kontakt@adaptacje.org.pl

PROJEKT BUDOWLANY

REMONTOWO-KONSERWATORSKI

KOŚCIÓŁ PARAFIALNEGO PW. ŚWIĘTEJ TRÓJCY
27-515 TARŁÓW, UL. RYNEK 33, DZ. NR EWID.1250
OBRĘB TARŁÓW. WPIS DO REJESTRÓW ZABYTKÓW A.571 KIELCE

ZAKRES PRAC OBEJMUJE:

Wykonanie izolacji pionowej i poziomej przeciwwilgociowej murów, remont opaski wokół kościoła, odprowadzenia wód opadowych i utwardzenia placu, remont tynków(reperacja, skucie w zakresie niezbędnym i uzupełnienie uszkodzonych tynków) wykonanie kolorystyki elewacji, wymiana części drewnianej więźby dachowej z wykonaniem impregnacji, remont obróbek blacharskich, remont stolarki drzwiowej zewnętrznej i wewnętrznej, remont i wymiana części ślusarki okiennej i witraży, docieplenie sklepienia, zabezpieczenia przeciw ptakom, projekt wentylacji grawitacyjnej, usunięcie komina nad zakrystią, remont schodów na wieże, wykonanie pomostów komunikacyjnych, projekt dodatkowych drzwi w wejściu głównym, projekt instalacji oświetleniowej wnętrza, wymiana instalacji elektrycznej , remont instalacji odgromowej,

INWESTOR :

Parafia pw. Św. Trójcy
27-515 Tarłów, ul. Rynek 33

PROJEKTOWAŁ:

mgr inż. arch. Jolanta Ukleja
nr UAN-II-K8386/148/88

SPRAWDZIŁ :

mgr inż. arch. Witold Malmon
nr GP-III-7342/130/91

OPRACOWAŁ:

mgr inż. arch. Piotr Ukleja

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU:

Strona tytułowa	str.1
Spis zawartości projektu	str.2
Oświadczenia projektantów	str.3
Uprawnienia i zaświadczenia	str.4-12
Wytyczne konserwatora	str.13
Informacja B.I.O.Z.	str.14-18
Opis techniczny	str.19-32
P-1 Plan sytuacyjny	str.33
P-2 Mapa z podziałem ewidencyjnym	str.34
Rysunki techniczne inwentaryzacja	
I-1 Inwentaryzacja placu przykościelnego	str.35
I-2 Rzut krypt	str.36
I-3 Rzut przyziemia	str.37
I-4 Rzut na poziomie 11m	str.38
I-5 Rzut więźby dachowej	str.39
I-6 Rzut dachu	str.40
I-7 Wiązary więźby dachowej	str.41
I-8 Przekrój podłużny A-A	str.42
I-9 Przekrój B-B	str.43
I-10 Elewacja frontowa – zachodnia	str.44
I-11 Elewacja wschodnia	str.45
I-12 Elewacja północna	str.46
I-13 Elewacja południowa	str.47
Rysunki techniczne projekt	
A-1 Rzut placu przykościelnego – projekt	str.48
A-2 Rzut krypt –projekt	str.49
A-3 Rzut przyziemia –projekt	str.50
A-4 Rzut dachu – projekt	str.51
A-5 Rzut więźby dachowej –projekt	str.52
A-6 Przekrój podłużny A-A-projekt	str.53
A-7 Przekrój B-B-projekt	str.54
A-8 Elewacja frontowa- projekt	str.55
A-9 Elewacja wschodnia- projekt	str.56
A-10 Elewacja północna- projekt	str.57
A-11 Elewacja południowa- projekt	str.58
A-12 Drzwi D9 – Projekt	str.59
A-13 Detale okien - arkusz I	str.60
A-14 Detale okienne - arkusz II	str.61
A-15 Zestawienie okien drzwi i otworów.	str.62
Serwis zdjęciowy	63-67

Projekty oświetlenia wewnętrznego, remontu instalacji elektrycznej i odgromowej w odrębnym tomie
Ekspertyzy mikologiczna w odrębnych tomach.

OŚWIADCZENIE:

Zgodnie z art. 20 ustawy z dn. 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 243, poz. 1623 z późniejszymi zmianami) oświadczam, że projekt budowlany konserwatorski renowacji KOŚCIÓŁ PARAFIALNEGO PW. ŚWIĘTEJ TRÓJCY położonego w : 27-515 TARŁÓW, UL. RYNEK 33, DZ. NR EWID.1250 obręb Tarłów wpisany do rejestru zabytków pod numerem A.571 KIELCE

O ZAKRESIE PRAC OBEJMUJĄCYM :

Wykonanie izolacji pionowej i poziomej przeciwwilgociowej murów, remont opaski wokół kościoła, odprowadzenia wód opadowych i utwardzenia placu, remont tynków(reperacja, skucie w zakresie niezbędnym i uzupełnienie uszkodzonych tynków) wykonanie kolorystyki elewacji, wymiana części drewnianej więźby dachowej z wykonaniem impregnacji, remont obróbek blacharskich, remont stolarki drzwiowej zewnętrznej i wewnętrznej, remont i wymiana części ślusarki okiennej i witraży, docieplenie sklepienia, zabezpieczenia przeciw ptakom, projekt wentylacji grawitacyjnej, usunięcie komina nad zakrystią, remont schodów na wieże, wykonanie pomostów komunikacyjnych, projekt dodatkowych drzwi w wejściu głównym, projekt instalacji oświetleniowej wewnętrznej, wymiana instalacji elektrycznej , remont instalacji odgromowej,

Sporządzono zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej i jest kompletny z punktu widzenia celu, któremu ma służyć

PROJEKTOWAŁ:

mgr inż. arch. Jolanta Ukleja
nr UAN-II-K8386/148/88

SPRAWDZIŁ :

mgr inż. arch. Witold Malmon
nr GP-III-7342/130/91

OPIS TECHNICZNY

1. PRZEDMIOT, ZAKRES I CEL OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest Projekt budowlany konserwatorski Kościół parafialnego pw. Świętej Trójcy 27-515 Tarłów, ul. Rynek 33, dz. nr ewid.1250 obręb Tarłów. Wpis do rejestrów zabytków A.571 Kielce. O zakresie prac zawartym w programie konserwatorskim. Projekt budowlany został poprzedzony inwentaryzacją budowlaną która jest częścią niniejszego opracowania.

Podstawa opracowania

- Zlecenie i uzgodnienia z Inwestorem
- Wytyczne konserwatorskie
- Zapoznanie się z istniejącym obiektem i pomiary z natury
- Inwentaryzacja budowlana
- Plan geodezyjny w skali 1:1000
- Ekspertyzy, opinie i uzgodnienia.

2. DANE OGÓLNE

Opis techniczny sporządzono w oparciu o „ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ z dnia 27 Kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego.”

3. SPOSÓB I ZAKRES ODDZIAŁYWANIA NA OTOCZENIE

Zakres oddziaływania budynku w granicach własnych nieruchomości inwestora . tj, działki nr 1250 i 1216. Na działkę sąsiednią należącą do inwestora odprowadzane są wody opadowe z powierzchni dachu. Zakres opracowania w granicach działki nr 1250.

4. PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY OBIEKTU BUDOWLANEGO, CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY TECHNICZNE.

4.1. Przeznaczenia

Budynek użyteczności publicznej. Zakres opracowania nie zmienia sposobu użytkowania budynku.

4.2. Sposób użytkowania

Budynek użytkowany jako kościół. Zakres opracowania nie zmienia sposobu użytkowania budynku

4.3. Dane liczbowe

Powierzchnia zabudowy 899 m²

Powierzchnia użytkowa 457 m²

Kubatura 5 600 m³

Wymiary w rzucie: długość 44,65 m, szerokość 28 m

Wysokość od poziomu terenu do kalenicy dachu nawy głównej 23,73 m

Wysokość od poziomu terenu do szczytu wieży 34.63 m

5. FORMA ARCHITEKTONICZNA OBIEKTU BUDOWLANEGO , SPOSÓB JEGO DOSTOSOWANIA DO KRAJOBRAZU I OTACZAJĄCEJ ZABUDOWY.

5.1. FORMA ISTNIEJACA

Obiekt murowany z cegły i kamienia , na zaprawie wapiennej, obustronnie tynkowany. Wieżba dachowa drewniana, krokwiowa z jętami i podwójnymi krokwiami pochyłymi oraz zastrzałami. Dach kryty blachą miedzianą. Wewnątrz nawa i prezbiterium sklepienie kolebkowo z lunetami. W kaplicach kopuły na pendentywach. W zakrystii sklepienie krzyżowe. Posadzki z płytek ceramicznych. Na ścianach bogate dekoracje stiukowe. Pod całym kościołem krypty, o sklepieniach krzyżowych sieciowych, posadzki wykonane z płyt kamiennych. Portale z szarego piaskowca i marmuru. Elementy rzeźbiarskie fasady wykonane z terakoty. Drzwi wejściowe obite żelazną blachą.

Obiekt orientowany, jednonawowy. Nawa o rzucie prostokąta, od wschodu przylega do niej węższe, prostokątne, zamknięte półkole prezbiterium. Na osi poprzecznej, od wschodu do przęsła nawy przylegają symetrycznie dwie, prostokątne zbliżone do kwadratu kaplice. Przy fasadzie zachodniej dwie, symetrycznie rozmieszczone wieże, przy prezbiterium od strony północnej znajduje się prostokątna zakrystia.

Nawa nakryta jest dachem dwuspadowym, od strony fasady zasłoniętym szczytem. Po bokach fasady dwie wieże, w dolnej części okrągłe, w środku sześcioboczne a wyżej czworoboczne, zwieńczone iglicami z krzyżami. Prezbiterium niższe i węższe od nawy, nakryte dachem dwuspadowym, w zakończeniu od wschodu półstożkowym. Czworoboczne kaplice, nieco niższe od prezbiterium, zakryte dachami trójspadowymi, zwieńczone okrągłymi latarniami, Ściany zakrystii sięgają do połowy wysokości ścian prezbiterium, nakryte są dachem pulpitowym.

Ściany zewnętrzne otynkowane, na cokole, zwieńczone bogato profilowanym gzymsem. Fasada, zwrócona na zachód ujęta po bokach dwiema wieżami, jednoosiowa dwukondygnacyjna, zwieńczona trójkątnym szczytem. Część środkowa fasady wysunięta ryzalitowo do przodu, na obu kondygnacjach ujęta parami kolumn. Kolumny ustawione na cokołach, o gładkich trzonach, z terakotowymi, wolutowymi głowicami. Za kolumnami, odsuniętymi od fasady, pilastry. W przyziemiu pary kolumn dźwigają silnie wyładowane belkowanie, na którym znajduje się tralkowa balustrada. W narożach, w zagłębieniu ścian, między wieżą a fasadą usytuowane pojedyncze kolumny. Na środku portal wykuty z szarego piaskowca, o profilowanych ościeżach, zwieńczony przerywanym naczółkiem, nad nim podtrzymywany przez płaskorzeźbione anioły, kartusz herbowy DĘBNO. Na osi drugiej kondygnacji duża, głęboka zamknięta półkole wnęka, ujęta parami analogicznych kolumn. We wnęcie rzeźbiarskie, terakotowe przedstawienie Św. Trójcy. Po bokach ponadnaturalnej wielkości ceramiczne przedstawienia pełnoplastyczne św. św. Wojciecha i Stanisława bpa. Kolumny dźwigają belkowanie. Fasadę wieńczy niski, trójkątny szczyt bogato gzymsowany, na którym znajduje się kuty z żelaza krzyż. Wieże trójkondygnacyjne, podzielone profilowanymi gzymsami kordonowymi. W dolnej kondygnacji okrągłe opięte płaskimi lizeniami, ożywione prostokątnymi wnękami. Po bokach prostokątne otwory drzwiowe. W kondygnacji środkowej sześcioboczne, rozczłonkowane pilastrami, z prostokątnymi, półkole zamkniętymi oknami i owalnymi okulasami na osiach ścian zewnętrznych. Kondygnacja trzecia, wychodząca nad fasadą, czworoboczna z półkolistymi arkadami ujętymi kolumnami. Wieże wieńczą czworoboczne iglice z żelaznymi krzyżami. Elewacje boczne, podzielone lizenami, trójosiowe z prostokątnymi, zamkniętymi półkole otworami okiennymi. W półkolistym zakończeniu prezbiterium na środku prostokątna, zamknięta półkole wnęka, po bokach analogiczne otwory okienne. Ściany kaplic jednoosiowe, zwieńczone gierowanym gzymsem. Elewacje czołowe ujęte parami jońskich pilastrów, z prostokątnymi oknami w części dolnej i półkolistymi nad nimi. W ścianach bocznych okna półkole. W zakrystii od wschodu prostokątny otwór wejściowy, w ścianie północnej okno.

Dachy kryte blachą miedzianą . Nad korpusem dach dwuspadowy, od zachodu zasłonięty szczytem, od wschodu zwieńczony czworoboczną sygnaturką. Nad prezbiterium odrębny dach dwuspadowy, w zakończeniu wschodnim półstożkowy. Kaplice nakryte dachami trójpołaciowymi, z latarniami okrągłymi, nakrytymi kopułkami półkolistymi, zwieńczone krzyżami metalowymi . Nad zakrystią dach naczółkowy.

Wewnątrz budynek jest otynkowany, ze stiukową dekoracją rzeźbiarską. Nawa trójprzęsłowa z parami okien, nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami. W przęśle wschodnim nawy arkadowe oraz wejścia do kaplic, w pozostałych przęsłach głębokie arkadowe wnęki ujęte parami pilastrów, podtrzymującymi belkowanie z wydatnym, bogato profilowanym gzymsem. Prezbiterium podwyższone, węższe i niższe od nawy, jednoprzęsłowe zamknięte absydą, oświetlone dwoma oknami. Ściany boczne rozczłonkowane analogicznymi parami pilastrów, dźwigającymi belkowanie z wyładowanym gzymsem. Belkowanie i gzyms wieńczy ściany kaplic. Gzyms stanowi podstawę galeryjki z tralkową balustradą, obiegającą cały kościół. Galeryjka dostępna z tunelowego korytarza biegnącego w murze, na wysokości nasady sklepień, wokół nawy, kaplic i prezbiterium. Wejście do korytarza i na galeryjkę poprzez schody usytuowane w wieży południowej. Chór muzyczny trójarkadowy, wsparty na kolumnach. W podchórzu sklepienie krzyżowe. Kaplice otwarte do nawy arkadami wspartymi kolumnami. Nad arkadami prześwity o bogatym wykończeniu. Kaplice nakryte kopułami na pendentywach, z latarniami. Ściana i kopuła wydzielona gzymsem. W ścianach półkoliste okna. W zakrystii sklepienie krzyżowe. W wieży południowej drewniana klatka schodowa. Dekoracja stiukowa na belkowaniu i obramieniu łuku tęczy w formie stylizowanych palmet, akantu, wolic oczu i ząbkowania. Na głowicach pilastrów motywy akantu, główek aniołów i rozet. Sklepienie nawy dekorowane listwami obramującymi geometryczne pola (prostokąty, kwadraty, koła). Na sklepieniu prezbiterium płaskorzeźbiona dekoracja stiukowa przedstawiająca scenę wniebowzięcia Matki Boskiej, otoczona motywami roślinnymi, w pasach i polach, z puttami, rozetami, wstęgami, festynami i herbami DĘBNO. Arkadowe wejścia do kaplic od strony nawy ozdobione bogatą dekoracją stiukową, o motywach roślinnych, małżowinowych i figuralnych. Przy arkadzie prowadzącej do kaplicy południowej pw. Pana Jezusa pełnoplastyczne rzeźby św. św. Piotra i Pawła, z kartuszem i herbem DĘBNO na tle przeźrocza arkady. Po bokach przeźrocza postacie fruujących aniołów. W kaplicy południowej bardzo bogate dekoracje stiukowe, płaskorzeźbione, przedstawiające sceny alegoryczne znikomości życia ludzkiego /Vanitas/. Na pendentywach kopuły śmierć z personifikacjami czterech okresów życia ludzkiego, w glifach okien śmierć i przedstawiciele różnych stanów, na podłuczcu arkady wejściowej śmierć i przedstawiciele zawodów artystycznych, na podłuczcu okien śmierć w różnych scenach życiowych. Na ścianie południowej kartusz herbowy z herbem DĘBNO. W kasetonowych polach kopuły przedstawienia puttów z emblematami i napisami łacińskimi. Obramienia scen figuralnych, kasetonów, okien, belkowanie dekorowane motywami roślinnymi, małżowinowymi i geometrycznymi. Przy Arkadzie prowadzącej do kaplicy północnej (Matki Boskiej) scena pełnoplastyczna Zwiastowania Marii, z postaciami Archanioła Gabriel i Madonny, w przeźroczu nad arkadą z figurami aniołów. W kaplicy, prostokątne, płaskorzeźbione sceny z życia Marii, prawy glif okna "Spis ludności w Betleem", lewy glif okna „Nawiedzenie św. Elżbiety”, na ścianie północnej "Zaślubiny Matki Boskiej z Józefem" i "Pokłon Trzech Króli" Na ścianie zachodniej w stiukowej ramie z główek aniołów, malowidło freskowe "Narodziny Matki Boskiej" Przedstawione figuralnie belkowanie, obramienie okien, gzyms ozdobione motywami roślinnymi, ornamentem kandelabrowym i puttami. W kryptach sklepienie sieciowe. Dostępne klapy w nawie przy prezbiterium. Budynek z dachem płaskim ze ścianką attykową z trzech stron.

5.2. FORMA PROJEKTOWANA

Budynek nie zmienia się w formie, obrysie i parametrach technicznych.

Projektuje się dodatkowe drzwi przeszklone w grubości murów zaraz za drzwiami wejściowymi, głównymi.

5.3. DOSTOSOWANIE DO KRAJOBRAZU.

Zakres opracowania nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy lub wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zakres opracowania nie dotyczy parametrów charakterystycznych budynku tym samym krajobraz nie ulega zmianie.

6. LOKALIZACJA I ZAGOSPODAROWANIE TERENU

Budynek położony jest w pd.-wsch. narożu dawnego placu rynkowego, na szczycie niewielkiego wzniesienia. Plac kościelny jest ogrodzony murem kamiennym. Plac kościelny jest w części utwardzony.

Dane liczbowe

Powierzchnia w granicach opracowania (wewnętrzne granice ogrodzenia) : 3893m²

Powierzchnia zabudowy: 899 m²

Powierzchnia nieutwardzonych. 2125 m²

Powierzchnia utwardzona 869 m² istniejąca i projektowana

Projektuje redukcję opasek betonowych i wymianę powierzchni utwardzonych betonowych na nowe kamienne. Remont powierzchni utwardzonych nie zmienia bilansu terenu.

7. OPIS ISTNIEJĄCEGO STANU TECHNICZNEGO W ZAKRESIE PROJEKTU, STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ.

Obiekt znajduje się w złym stanie technicznym ze śladami dużego zużycia elementów wykończenia zewnętrznego i wewnętrznego.

Wykwity solne powodują odspojenia tynków wewnętrznych i zewnętrznych. Budynek obecnie nie jest zabezpieczony przed podsiąkaniem wilgoci z fundamentów. Przeciekający dach spowodował pojawienie się wykwitów na sklepieniu nad nawą główną.

Elementy części drewnianej konstrukcji dachu a także elementy wykończenia wewnętrznego i zewnętrznego jak, tynki, drzwi, okna, schody zewnętrzne itp. oraz instalacje są w znacznym stopniu zniszczone, wymagają wymiany i remontu

Betonowa opaska wokół kościoła utrudnia osuszanie gruntu przy kościele i zwiększa zawilgocenie ścian fundamentowych, powodując wykwity, zasolenie i odpadanie tynków oraz złuszczenie się farby,

Tynki na elewacji są miejscami uszkodzone i spękane, gzymsy posiadają braki.

Elewacja boczne nie były malowane po ostatniej konserwacji i wymianie tynków. Na elewacji frontowej farba jest wymyta i złuszczone. Badania stratygraficzne kolorystyki elewacji wykazały że pierwszym kolorem elewacji była umbra palona.

Więźba dachowa jest w części skorodowana biologicznie przez grzyby i pasożyty.

Balkon nad wejściem głównym pokryty jest jeszcze blachą stalową ocynkowaną. Brak opierzeni na attyce nad prezbiterium, część obróbek jest uszkodzona.

Stolarka drzwiowa wymaga regulacji i zabezpieczenia powłokami malarskimi oraz uszczelnienia w niezbędnym zakresie. Część stolarki drzwiowej wewnętrznej jest zniszczona i wymaga wymiany. Witraże są nie zabezpieczone od zewnątrz przed utlenianiem się ołowiu i wystawione są na oddziaływanie zjawisk atmosferycznych, Podziały okienne nie pasują do barokowego charakteru obiektu. Brak izolacji na sklepieniach może powodować skraplanie się pary wodnej na stiukach i polichromiach prowadząc do ich degradacji, Brak wentylacji grawitacyjnej usuwającej parę wodną z wnętrza kościoła.

Otwory i wnęki nie są zabezpieczone przeciw ptakom, odchody i gniazda powodują dodatkowe obciążenie sklepienia, odchody ptasie brudzą elewację. Komin spalinowy zewnętrzny burzy harmonię i spójność elewacji północnej. Trepy na wieże kościelną oraz schody na konstrukcję wsporczą dzwonów są skorodowane przez pasożyty. Instalacja odgromowa jest uszkodzona.

Instalacja elektryczna jest zużyta i nie daje możliwości rozbudowy o dodatkowe źródła oświetlenia.

Brak pomostów komunikacyjnych i poręczy umożliwiających przeglądy techniczne i poruszanie się po poddaszu.

8. HISTORIA KOŚCIOŁA

Kościół parafialny pw. Świętej Trójcy powstał w latach 1641-1647 i został ufundowany przez Zbigniewa Oleśnickiego. Jest to obiekt sakralny stworzony wg projektu architekta Jana Zaora, posiadający cechy stylowe baroku. Obiekt na przestrzeni lat był kilkakrotnie restaurowany. Pierwsza ingerencja w strukturę budynku miała miejsce w połowie XVIII w., następnie po pożarze w 1782 r. oraz w drugiej połowie XIX w. Z ostatnich prac remontowych pochodzą m.in. zwieńczenia wież.

9. PROGRAM KONSERWATORSKI REMONTU

Obiekt po przeprowadzonych pracach remontowych powinien zachować swoją pierwotną formę, kształt i wygląd architektoniczny oraz powinien posiadać wysokie walory estetyczne.

Zakres projektowanych prac remontowych obejmuje:

1. Wykonanie izolacji pionowej i poziomej przeciwwilgociowej murów.
2. Remont opaski wokół kościoła, odprowadzenia wód opadowych i utwardzenia placu.
3. Remont tynków(reperacja, skucie w zakresie niezbędnym i uzupełnienie uszkodzonych tynków)
4. Wykonanie kolorystyki elewacji.
5. Wymiana części drewnianej więźby dachowej z wykonaniem impregnacji.
6. Remont obróbek blacharskich.
7. Remont stolarki drzwiowej zewnętrznej i wewnętrznej.
8. Remont i wymiana części ślusarki okiennej i witraży.
9. Docieplenie sklepienia
10. Zabezpieczenia przeciw ptakom
11. Projekt wentylacji grawitacyjnej
12. Usunięcie komina nad zakrystią
13. Remont schodów na wieże.
14. Wykonanie pomostów komunikacyjnych.
15. Projekt dodatkowych drzwi w wejściu głównym.
16. Projekt instalacji oświetleniowej wewnętrznej
17. Wymiana instalacji elektrycznej
18. Remont instalacji odgromowej

9.1. Wykonanie izolacji pionowej i poziomej przeciwwilgociowej murów.

Przyczyny i cel działania:

Znaczące zawilgocenie murów kościoła, Zawilgocenie murów sięga wysokości 120 cm nad poziomem posadzki, wykwyty soli sięgają 150 cm nad poziomem posadzki wewnątrz kościoła. W celu zabezpieczenia tynków i polichromii projektuje się izolację pionową osuszającą ściany fundamentowe oraz szczelną izolację poziomą w postaci iniekcji krystalicznej.

Izolacja pionowa

Izolację pionową zewnętrznych powierzchni murów fundamentowych stykających się z gruntem poniżej poziomu terenu wykonać mineralną z tynku renowacyjnego uszczelniającego np. SP 63 zabezpieczonego folią kubełkową 5 cm powyżej poziomu gruntu zakończonej listwą. Folia kubełkowa umożliwi wysychanie murów już poniżej poziomu gruntu. Listwę należy opierzyć blachą miedzianą.

Izolację wykonać do głębokości 100 cm i do wysokości 0,3m powyżej poziomu terenu.

Prace przy wykonywaniu izolacji prowadzić w okresie letnim przy dodatnich temperaturach w celu umożliwienia odparowania wilgoci i osuszenia murów fundamentowych. Odkryte mury należy osuszyć i oczyścić.

Wykopy wykonać tak by nie naruszyć naturalnej struktury gruntu, odcinkami długości 1,0 m. Między odcinkami wykonywanymi jednocześnie należy zachować odległość 4,0 m – 5,0 m. Wykopy muszą być dobrze obudowane by nie nastąpiło osuwanie się gruntu. Prace prowadzić etapami tak aby jednocześnie było podkopane nie więcej niż 20% powierzchni fundamentów. Wykopy zasypać pospółką ubijaną warstwami nie więcej niż 25 cm dla ubijaków ręcznych. Dla każdej zagęszczonej warstwy zbadać wskaźnik zagęszczenia gruntu nasypowego aparatem Proctora. W przypadku nie uzyskania wskaźnika $W_s=0,97$ należy zagęszczenie wykonać ponownie.

Roboty prowadzić pod stałym nadzorem osoby uprawnionej.

Izolacja pozioma

Izolacje pozioma wykonać za pomocą iniekcji krystalicznej. Iniekcja krystaliczna nie wyłącza obiektu z użytkowania, nie wymaga wstępnego osuszenia murów, nie ma ograniczeń co do grubości murów, nie osłabia konstrukcji fundamentów, dodatkowo wzmacnia fundamenty w miejscu iniekcji (środek podawany jest z mleczkiem cementowym.)

Z obu stron muru wywiercić otwory o średnicy 20 mm i 5 cm nad posadzką w rozstawie 10-15 cm i pod kątem 15-30 st. Otwory nie powinny się mijać, odległość przeciwnych otworów powinna wynosić 10 cm.

Wywiercone otwory oczyścić ze zwiercin i nawilżyć wodą.

W przygotowane otwory iniekcyjne wprowadzić, po około 30 minutach od nawilżenia, świeżo przygotowany środek iniekcyjny. Środek jednocześnie zaślepia otwory i wzmacnia strukturę murów.

9.2. Remont opaski wokół kościoła, odprowadzenia wód opadowych i utwardzenia placu.

Usunąć istniejącą betonową opaskę budynku wraz z odwodnieniem powierzchniowym.

Przy wykonywaniu izolacji pionowej wymienić grunt na żwir lub pospółkę do głębokości 100 cm. Na opaskę stosować grys zielony frakcji 16-32 grubości 30 cm ułożonej na geowłukninie z flizeliny. Opaskę stykającą się z gruntem zakończyć obrzeżem chodnikowym 5 cm poniżej poziomu gruntu, Warstwę humusu oddzielić obrzeżem elastycznym z tworzywa sztucznego np.: EKO-BOARD UNI lub produkt podobny.

Aleję główną projektuje się z płytek gr Szydłowca 8 cm z piaskowca szydłowieckiego lub innego z kamieniołomów oddalonych o 100 km od Tarłowa (lokalizacja kamieniołomów jest uzasadniona historycznie). Płyty wykonać z piaskowca ciętego poddanego obróbce piaskowania. Piaskowiec powinien posiadać pełną mrozoodporność. Płyty docinane do wymiaru szerokości płyt 40cm, 50cm, 30 cm.

Projektuje się płyty grubości 8 cm ponieważ istnieje duże prawdopodobieństwo najechanie ciężkiego sprzętu w przyszłości (np. zwyżki) która mogła by uszkodzić alejkę z cieńszych płyt.

Alejki wokół kościoła projektuje się z Kostka brukowa granitowej łamanej 8x11 mieszanej w 3 kolorach rudy, grafitowy i szary "strzegomski".

Płyty i kostkę układać bez widocznych obrzeży. Obrzeża pod alejki układać na warstwie 10 cm betonu chudego z oporem. Płyty i kostkę betonową układać na podbudowie minimum gr 30 cm.

. (przewiduje się że po alejkach może przejechać sprzęt ciężki.)

Wody opadowe z powierzchni utwardzonych odprowadzać powierzchniowo na teren własny inwestycji ze spadkiem 4 % z powierzchni kamiennych

Wody opadowe z połaci dachowych odprowadzić poza teren murów kościelnych na teren własny inwestora w sposób analogiczny do stanu istniejącego ale pod powierzchnią ziemi.

W tym celu projektuje się rury kanalizacyjne fi 300 układane w wykopie przy fundamencie w trakcie wykonywania izolacji pionowej ze spadkiem min 0.5%

Rury zaizolować keramzytem w geowłukninie. Rury prowadzić poza teren kościoła analogicznie do istniejącego odwodnienia.

Na załamaniach i w miejscu łączenia z rurami spustowymi stosować studzienki rewizyjne z okrągłymi żeliwnymi wylazami.

Wylot za murem kościelnym zabezpieczyć wylotem betonowym prefabrykowanym fi 300..

9.3. Remont tynków(reperacja, skucie w zakresie niezbędnym i uzupełnienie uszkodzonych tynków) oraz wykonanie kolorystyki elewacji.

Należy skuć tynki zewnętrzne na wysokości do ok ~150 cm (poziom wykwitów solnych) w celu wymiany na tynki renowacyjne grubo porowe. Należy skuć uszkodzone zasolone i odspojone tynki w pobliżu obróbek blacharskich na gzymsach i ścianach szczytowych stykających się z niżej położoną połacią dachową. Skuć nadmiar tynku w ościeżach/głifach okiennych ponieważ w wielu oknach tynk zabiera światło przeszklenia (został położony za

grubo w czasie ostatniej renowacji w momencie gdy okna były obsadzone w otworach) przy skuwaniu i kładzeniu nowych tynków stosować się do rysunków z arkusza A-13. tj w taki sposób aby oboknie było schowane za węgarciem lub wystawało nie więcej niż 2 cm. Należy skuć nadmiar tynków (o ok 10 cm na średnicy) na kolumnach II poziomu ponieważ przy ostatniej renowacji tynk był położony za grubo na stary tynk i kolumny nie trzymają proporcji w stosunku do kapiteli. Z uwagi na powyższe przewiduje się łącznie wymianę tynków w ilości ok 20 %

Bilans powierzchni tynków

	Wszystkie tynki	Tynki do wymiany
front	297,5401021 m2	58,0641386 m2
boki	1298,144268 m2	245,7053139 m2
tył	384,2357745 m2	90,6569179 m2
suma	1979,920145 m2	394,4263704 m2

Odtworzyć zniszczone fragmenty detalu architektonicznego na wzór istniejących np. gzymsy, opaski itp.

Uzupełnić ubytki cegieł w części gzymsów. Oczyszczyć mechanicznie całość powierzchni elewacji z farby.

W niezbędnym zakresie skuć zniszczone, słabo związane z podłożem istniejące tynki zewnętrzne, zdezynfekować powierzchnie zaatakowane w wyniku silnego zawilgocenia przez mchy, glony i porosty preparatem do usuwania grzybów i alg np.: Baumit Sanier Losung lub produkt porównywalny.

Na powierzchnie zawilgocone zastosować systemowe warstwowe tynki renowacyjne WTA. Obrzutka np. : SV 61 lub produkt porównywalny, tynk podkładowy magazynujący sole np. :SP 64 G lub produkt porównywalny, tynk nawierzchniowy np.: SP 64 P lub produkt porównywalny.

Powierzchnie suche tynkować przy użyciu zapraw wapiennych np.: RK 39. lub produkt porównywalny .Zaprawy wapienne wymagają oczyszczenia spoin i dobrego zwilżenia powierzchni wodą przed nałożeniem nowej warstwy.

W razie dużych grubości wykonać warstwowo.

W zależności od rodzaju cegły i czystości spoin, w razie konieczności wykonać obrzutkę np.: Sanova Vorspritzer lub produktem porównywalnym .Elementy wystroju bez opierzeń po oczyszczeniu wzmocnić i zabezpieczyć preparatem np.: Impragnierung lub produktem porównywalnym.

Elementy architektoniczne wykonać z zaprawy np. FG 88 /rdzeń/ FF 89 /wykończenie/ lub produktami porównywalnymi.

Elementy wymagające reprofiliacji /wyostrzenie rysunku/ wykonać z materiału sztukatorskiego jednowarstwowego np. SM 86. lub produktem porównywalnym.

Całość powierzchni tynków wzmocnić preparatem krzemianowym np. Putz Festiger. lub produktem porównywalnym

W celu wyrównania faktury oraz chłonności różnych materiałów przed malowaniem powierzchni elewacji pokryć szpachlami wewnątrznie zbrojonymi np. MC 55 W /faktura tradycyjnego tynku/ lub produktem porównywalnym

Powierzchnie gładkie /kolumny, pilastry, płyciny, gzymsy, opaski/ pokryć np RK 70 N drobna elewacyjna szpachla wapienna lub produktem porównywalnym.

Pokrycie całych powierzchni szpachlami nie wymaga już dodatkowego gruntowania przed malowaniem.

Biała szpachla jest idealnym tłem dla każdego koloru i rodzaju farby. Wewnętrznie zbrojenie zabezpiecza przed mikro spękaniem. Celem dodatkowego wzmocnienia miejsc krytycznych można zatopić w masie np.: MC 55 w, siatkę zbrojeniową np. Star Tex. Lub produktami porównywalnymi.

Tynki elewacji malować dwukrotnie farbami silikatowymi nanoporowymi zapewniającymi dyfuzję,

zabezpieczającymi przed działaniem warunków atmosferycznych oraz umożliwiającymi odparowanie wilgoci z muru.

9.4. Wykonanie kolorystyki elewacji.

Kolory farb wg projektu kolorystyki elewacji. Na etapie wykonawstwa wykonać próbę kolorystyki fragmentu elewacji i uzgodnić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Attykę nad prezbiterium malować w naturalnym kolorze piaskowca najbardziej zbliżonym do kolorów detali kamiennych na fasadzie.

Zaleca się zbadanie koloru piaskowca po oczyszczeniu za pomocą specjalistycznego urządzenia.

9.5. Wymiana części drewnianej więźby dachowej z wykonaniem impregnacji.

Obiekt sakralny porażony jest korozjami biologicznymi w bardzo zróżnicowanym stopniu zarówno przez grzyba domowego właściwego (*Merulius lacrimans*) jak i owady Spuszczela Pospolitego (*Hylotrupes bajulus*).

Więźba dachowa nad nawą główną i nad wejściem głównym - stwierdzono charakter porażenia ogólny, rozwój owadów szkodników drewna średnio zaawansowany i aktywny. Rozwój grzyba domowego właściwego - gniazdowy, rozwój zahamowany, zniszczenie drewna II-go stopnia oznaczający zniszczenie warstwy drewna na głębokość 3 -4 cm, drewno zmienia barwę na kolor brunatny widoczne są pryzmatyczne spękania.

Konstrukcja przedmiotowej więźby dachowej kwalifikuje się do naprawy gruntownej z częściową wymianą silnie porażonych przez owady elementów drewnianych więźby -tj. belek nośnych stropowych nawy głównej (wymiana do 20 %), a w pomieszczeniu między wieżami wymiany belek stropowych w całości (100 %). Płatwie dolne - podwaliny stolców kwalifikują się do całkowitej wymiany (100 %).

W pozostałych elementach więźby dachowej - stwierdzono charakter porażenia gniazdowy, rozwój owadów szkodników drewna średnio zaawansowany i aktywny. Rozwój grzyba domowego właściwego - gniazdowy, rozwój zahamowany, zniszczenia powierzchniowe I-go stopnia przy którym po uprzednim oczyszczeniu i odgrzybieniu środkiem grzybo- i owadobójczym, drewno może pozostać w obiekcie .

Schody zabiegowe i drabiniaste wraz z konstrukcją wsporczą słupowo - ryglową - stwierdzono rozwój grzyba domowego właściwego ogólny, forma rozwojowa zahamowana. **Stopień zniszczenia drewna I - szy** oznaczający zniszczenie powierzchniowe .W symbiozie z grzybem domowym konstrukcja schodów wraz z konstrukcją wsporczą została zaatakowana przez owady Spuszczela pospolitego „*Hylotrupes bajulus*” .

Biorąc pod uwagę stan techniczny i stopień zniszczenia przez biologiczne szkodniki drewna , **schody kręte i drabiniaste na wieże i poddasze kościoła kwalifikują się do całkowitej rozbiórki i wymiany elementów drewnianych na nowe.** Konstrukcja wsporczą kwalifikuje się po wymianie podwalin (Fot.30) do dalszego użytkowania pod warunkiem wykonania kwalifikowanych prac odgrzybieniowych i zwalczania owadów szkodników drewna .

Niezbędne będzie usunięcie wszystkich porażonych drewnianych elementów kościoła zakwalifikowanych do wymiany poza obiekt i poddanie utylizacji [spaleniu]. W miejscach posadowienia usuniętych drewnianych elementów konstrukcyjnych (np. murłaty) niezbędne będzie wykonanie kwalifikowanych prac odgrzybieniowych na murach w pasie szerszym o 0,5 m od szerokości styku z usuniętymi elementami drewnianymi przy użyciu preparatu np.: „**BORAMON grzybobójczy**” lub preparatem podobnym metodą smarowania dwukrotnie w odstępach 24godz.

Materiał do wykonania nowych elementów więźby dachowej i innych elementów drewnianych kościoła należy poddać impregnacji środkami grzybo - i owadobójczymi np.: „**BORAMON**” lub preparatem podobnym, metodą głębokiej penetracji.

Po usunięciu zakwalifikowanych do wymiany porażonych elementów drewnianych obiektu, **na pozostałych elementach więźby** należy wykonać prace w zakresie odgrzybienia i zwalczania szkodników biologicznych - owadów Spuszczela pospolitego. Zaleca się zastosowanie preparatu chemicznego np „**HYLOTOX Q**” lub podobnego metodą smarowania lub oprysku minimum dwukrotnie w odstępach 24 godzin . Krawędzie belek i słupów wykazujące silne spożytkowanie przez owady Spuszczela zaleca się zestrugać przy użyciu ośnika. Prace

powyższe zaleca się prowadzić w sprzyjających warunkach atmosferycznych, wykorzystując suchą porę roku. Zużycie cieczy impregacyjnej wynosi średnio 0,66 do 0,70 kg/m².

Należy zwrócić uwagę na potrzebę zabezpieczenia więźby dachowej preparatem zabezpieczenia p.poż. np. **OGNIOCHRON** lub podobnym z zastosowaniem metody natryskowej.

Przy pracach odgrzybieniowych i impregacyjnych należy stosować standardowe środki ochrony osobistej tj. kombinezony ochronne, okulary, maski, rękawice i obuwie gumowe . **Bezwzględnie stosować przepisy BHP.**

9.6. Remont obróbek blacharskich.

Wykonać opierzenia attyki nad prezbiterium z blachy miedzianej.

Wykonać opierzenia balustrady balkonu nad wejściem .

Zaimpregnować od góry detale balustrady oraz detal attyki preparatem miko emulsji silikonowej

Wymienić pokrycie z blachy ocynkowanej na balkonie na blachę miedzianą,

Uszczelnić pokrycie dachowe w niezbędnym zakresie.

Wykonać opierzenia listew wentylacyjnych folii kubelkowej na podmurówce.

Wykonać trójkątne jaskółki wentylacyjne w połaci dachowej. Szerokości jaskółek ok 30 cm . Jaskółki wykonać na szerokości wyprowadzenia otworów wentylacyjnych ze sklepienia.

9.7. Remont stolarki drzwiowej zewnętrznej i wewnętrznej.

Drzwi D7 D8 D4 D5

Wymienić na nowe dębowe lub sosnowe, z powodu korozji biologicznej. Nowe drzwi wykonać na wzór istniejących. Drzwi malować farbą akrylową w kolorze jasno-szary tożsamym z kolorem drzwi zewnętrznych do wierz. Zastosować okucia kute na wzór oryginalnych lub w miarę możliwości oczyszczone i zabezpieczone oryginalne.

W drzwiach D8 i D7 zastosować klamki z zamkami. Szyldy i klamki kute.

W drzwiach D8 zastosować naświetle z błoną szklaną. Podziały naturalne wynikające z zespolenia łożem niewielkich szybek. Szybki ze szkła ornamentowego katedralnego bezbarwnego

Pozostałe drzwi poddać remontowi poprzez uszczelnienie i wyregulowanie opadniętych drzwi. Przy uszczelnianiu drzwi należy pozostawić szczeliny wentylacyjne w nadprożu i w progu.

Dodatkowo drzwi D2 oczyścić od zewnątrz z zabrudzeń i złuszczającej się farby i pomalować na kolor tożsamy z istniejącym.

9.8. Remont i wymiana części ślusarki okiennej i witraży.

Informacje ogólne.

Okna i witraże mocować za pomocą kotew w następujący sposób: 15 cm od naroży, następne co 30 cm.

Sposób mocowania przedstawiają detale okien, można stosować kotwy na zewnątrz lub od wewnątrz, w zależności od formy węgarów lub ościeży.

W nowo projektowanych oknach i witrażach stosować ściekwy drewniane.

W błonie szklanej zewnętrznej stosować wiatrownice.

Okna z witrażami O12, O8, O10, O11, O13, O12 ,O14, O15

Stan istniejący

Okna stanowią witraże z lat 30 tych XX w . Witraże w ramach spawanych z kątowników i teowników osadzone w wyprawach okiennych tynkowanych.

Projekt:

Projektuje się okna drewniane dębowe lub sosnowe.

- Okno O14 rozwierane według „detalu 1”
- Okna O10 według „detalu 2” z witrażem rozwierany w ramach samonośnym.
- Okno O11 według „detalu 6” z jedną kwaterą witrażu rozwieraną.
- Okna O13, O12 według „detalu 5” z górną kwaterą uchylną, sterowaną elektrycznie. Okno istniejące posiada błonę szklaną z kolorowych szybek ornamentowych. Błona szklana o powtarzalnym wzorze na każdym oknie O13 i O12 . Błona szklana pochodzi z lat 30 XXw. Błona szklana w obecnym i planowanym charakterze wnętrza prezentuje niskie walory estetyczne i niewielką wartość historyczną.
Zaleca się usunięcie istniejących błon szklanych w całości z okien O13 i O12 . W przypadku pozostawienia witraży należy witraż rozebrać i przeołować na 6 kwater. Każda nowo powstałą kwaterę witrażu przykręcić szczelnie do ramy okna. Połączenie uszczelnione uszczelką z gumy spienionej.
- Okna O8, O18 według „detalu 7”. Witraż rozebrany na poszczególne kwatery. Każda kwatera przykręcona do kwatery okna.

Szyba wewnętrzne okien z witrażami powinny mieć naklejoną folię białą matową w celu stworzenia jednolitego tła dla podziałów widzianych od zewnątrz. Folia przeznaczona jest do odklejenia w przypadku usunięcia witraży, folie nakleić pod nadzorem konserwatora zabytków. Okno zaimpregnować przed pomalowanie podkładem na szkodniki zwierzęce i roślinne. Okna drewniane malować olejem zewnętrznym z filtrem UV na kolor jasno szary tożsamy z drzwiami wejściowymi do wierz. Na styku okien z nadprożem pozostawić szczelinę wentylacyjną.

Dopuszcza się zaadaptowanie okien systemowych z drewna klejonego z następującymi zastrzeżeniami:

- Szerokość słupków , ślęmion i krosna od 8 do 10 cm oraz grubość nie więcej niż 8 cm. Z tolerancją 0.5 cm.
- Okna powinny mieć słupki i ślęmiona profilowane.
- Szklenie od zewnątrz- błona szklana ze szkła ornamentowego białego katedralnego.
- Szklenie od wewnątrz- szyba zespolona 4/8/4 z ramkami dystansowymi w kolorze ciemnym.
- Krosna mocować i wykonać w taki sposób że patrząc od zewnątrz na okno, oboknie jest schowane za węgarkiem lub wystaje nie więcej niż 2 cm poza krawędź węgarków.

Po zdemontowaniu witraży należy oczyścić węgarki od wewnątrz oraz skuć nadmiar tynku który przesłania światło przeszklenia. Istniejące witraże należy zdemontować i osadzić w ramy samonośne według rysunków detali. W razie konieczności witraże należy przeołować aby dopasować konstrukcję witraży do światła otworu okiennego. Tak przygotowane witraże zamontować przed nowo projektowanymi oknami (od wewnątrz) na kotwach do glicyfów lub wspornikach do nowo projektowanej ramy okiennej.

Witraże nie pasują do charakteru wnętrza i należało by rozważyć przygotowanie odpowiedniego miejsca i przeniesienie tam witraży w późniejszym okresie (np. nowej kaplica, lub muzeum).

Osadzenie witraży w konstrukcjach samonośnych ma na celu zabezpieczenie witraży, ułatwienie eksploatacji okien, utworzenie szczelin wentylacyjnych i przygotowanie witraży do łatwego demontażu w razie konieczności. Folia biała matowa naklejana jest na szybie w celu uniemożliwienia przebijania podziałów okiennych na witrażach. Folia jest przeznaczona do późniejszego odklejenia po ewentualnym zdemontowaniu witraży w przyszłości.

Okno O4

Stan istniejący

Okna drewniane rokokowe w formie.

Stan projektowany

Okna w wierzach przewiduje się do pozostawienia. Okna oczyścić i uszczelnić oraz naprawić w niezbędnym zakresie. Przewiduje się wymianę elementów drewnianych w zakresie do 25 %. Okna

pomalować farbą olejną naturalną w kolorze jasnoszarym tożsamym z istniejącym. Na styku okien z nadprożem pozostawić szczelinę wentylacyjną.

Okna O1, O2, O6, O7, O9

Okna wymienić na nowe drewniane dębowe lub sosnowe. Okna wykonać według detalu 4, Okna malować farbą olejną naturalną z filtrem UV w kolorze tożsamym z kolorem drzwi do wierz. Okno zaimpregnować przed pomalowaniem podkładem na szkodniki zwierzęce i roślinne. Na styku okien z nadprożem pozostawić szczelinę wentylacyjną.

Dopuszcza się zaadaptowanie okien systemowych z drewna klejonego z następującymi zastrzeżeniami:

- Szerokość słupków, ślimion i krosna od 8 do 10 cm oraz grubość nie więcej niż 8 cm. Z tolerancją 0.5 cm.
- Szklenie od zewnątrz- błona szklana ze szkła ornamentowego białego katedralnego.
- Szklenie od wewnątrz- szyba zespolona 4/8/4 transparentna z ramkami dystansowymi w kolorze ciemnym.
- Krosna mocować i wykonać w taki sposób że patrząc od zewnątrz na okno, oboknie jest schowane za węgarciem lub wystaje nie więcej niż 2 cm poza krawędź węgarców.

Okna O3, O5

Stan istniejący

Okna drewniane rokokowe w formie.

Projekt:

Przewiduje się okna istniejące do zachowania. Okna odrestaurować w zakresie uzupełnienia braków, wymiany uszkodzonych elementów drewnianych, oczyszczenia ze starej farby. Przewidywana ilość elementów drewnianych do wymiany 25 %.

Okna zmodyfikować według detalu 3 poprzez dodanie od wewnątrz ramek podtrzymujących szybę zespoloną.

Ramki montować na każdą kwatere niezależnie (nie wliczając szprosów).

Okna malować naturalną farbą olejną kryjącą zewnętrzną z filtrem UV w kolorze jasno szarym.

Przed zamontowaniem okna uszczelnić taśmą rozprężną.

Żaluzję OT 9, OT 10

Wykonać na wzór istniejącej. Pomalować lakierobejcą w kolorze dębu.

9.9. Docieplenie sklepienia

Należy wykonać izolację termiczną sklepień i kopuł w celu zabezpieczenia tynków, stiuków i polichromii po ich wewnętrznej stronie przed przemarzaniem i skraplaniem się pary wodnej na ich powierzchni. W tym celu projektuje się docieplenie sklepień nad nawą główną, prezbiterium, zakrystią i kaplicami, warstwą wełny mineralnej półtwardej grubości 20 cm. Wełnę osłonić od góry folią PE wysokoparoprzepuszczalną. Przy wykonywaniu należy zapewnić wentylację przestrzeni pomiędzy blachą a wełną mineralną w szczególności w części dachu nad kaplicami.

9.10. Zabezpieczenia przeciw ptakom.

Wszystkie wystające z elewacji elementy architektoniczne (gzymsy) należy zabezpieczyć specjalnymi kolcami, celem uniemożliwienia przesiadywania ptaków.

Wnęki i otwory zabezpieczyć siatkami aby wykluczyć możliwość zakładania gniazd. Siatkę rozpinać na ramach z drutu fi 8 kotwionych do ościeży lub gliców.

Otwory wentylacyjne w poddaszu oraz wszelkie otwory prowadzące bezpośrednio na poddasze zabezpieczyć gęstą siatką utrudniającą dostawanie się szkodników takich jak spuszczel czy kolatek.

Otwory okienne do krypt zabezpieczyć

9.11. Projekt wentylacji grawitacyjnej

Projektuje się Wentylację krypt w części pod zakrystią w postaci „zetki” o przekroju 14/14 wykutej w ścianie zewnętrznej i wyprowadzonej na wysokość 3 m nad poziomem terenu.

Projektuje się trójkątną „jaskółkę” szerokości 30 cm w pokryciu dachu nad zakrystią w celu dodatkowej wentylacji tej części dachu. Jaskółki należy uszczelnić siatką przeciw ptakom.

Należy wykonać/udrożnić otwory wentylacyjne pod rynnami, przy murłacie w ilości około 200 cm² na 1 m bieżący okapu w części dachu nad zakrystią i nad kopułami kaplic

W celu zapewnienia wentylacji w kościele udrażnia się okulusy kopuł latarni, tworząc otwór średnicy 35 cm.

W oknach O12 O13 projektuje się uchylne górne kwatery sterowane elektrycznie w celu dodatkowej wentylacji.

9.12. Usunięcie komina nad zakrystią.

Rozebrać nieużywany komin dymowy nad zakrystią.

9.13. Remont schodów na wierze.

Skorodowane trepy schodów na wierzę wymienić na nowe dębowe, lakierować schody lakierem uretanowym odpornym na ścieranie. Liczba stopni na jedną wierzę 53 szt.

Wymienić schody drabiniaste w konstrukcji wsporczej dzwonów na wzór istniejących. (tylko na jednej wierzy).

Dodatkowo projektuje balustrady których brak w stanie istniejącym.

9.14. Wykonanie pomostów komunikacyjnych.

Należy wykonać pomosty komunikacyjne nad sklepieniem zgodnie z dokumentacją rysunkową.

Pomosty wykonać z drewna konstrukcyjnego zaimpregnowanego.

Należy wykonać balustrady przy pomostach komunikacyjnych.

Projektuje się stalowe pomosty komunikacyjne z drabinami na III piętro wierzy po obu stronach.

Pomosty zabezpieczyć nową powłoką malarską, powłokę wykonać z dwu warstw farby poliwinylowej o bardzo dobrej przyczepności do podłoża, wodoodpornej, wytrzymałej na zmienne warunki atmosferyczne, elastycznej i odpornej mechanicznie o powierzchni matowej w kolorze szarym ciemnym RAL 7015.

9.15. Projekt dodatkowych drzwi w wejściu głównym.

Projektuje się drzwi bez ramowe ze szkła bezpiecznego transparentnego. Okucia drzwi powinny być jak najmniej widoczne i imitować okucia kute stalowe. Pochwyty drzwi kuty.

Drzwi wykonać w taki sposób aby mogły się otwierać maksymalnie na ścianę w której są osadzone (min 130 st.)

Drzwi powinny mieć blokadę umożliwiającą zablokowanie drzwi w pozycji otwartej.

Drzwi powinny być zawsze otwarte w trakcie użytkowania obiektu. Drzwi projektuje się w celu umożliwienia wglądu do wnętrza kościoła w momencie gdy kościół jest zamknięty i nie jest używany.

Drzwi należy zamontować w glifie w taki sposób aby płaszczyzna drzwi była odsunięta od płaszczyzny ściany wewnętrznej o min 10 cm w taki sposób by nie kolidowała z kropielnicą po zewnętrznej stronie drzwi.

9.16. Projekt instalacji oświetleniowej wewnętrznej

Według odrębnego opracowania branżowego

9.17. Wymiana instalacji elektrycznej

Według odrębnego opracowania branżowego.

9.18. Remont instalacji odgromowej

Według odrębnego opracowania branżowego.

10. ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO MATERIAŁOWE

Opis rozwiązań konstrukcyjno materiałowych zawiera punkt 9.PROGRAM KONSERWATORSKI REMONTU.

11. SPOSÓB ZAPEWNIENIA WARUNKÓW NIEZBĘDNYCH DO KORZYSTANIA Z TEGO OBIEKTU PRZEZ OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Obiekt w stanie obecnym zapewnia warunki niezbędne do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne. Zakres opracowania nie zmienia obecnych warunków.

12. ROZWIĄZANIA ZASADNICZYCH ELEMENTÓW WYPOSAŻENIA BUDOWLANO-INSTALACYJNEGO

Budynek nie posiada instalacji C.O , sanitarnej i wodociągowej.

Kościół posiada instalację Elektryczną. Instalacja Elektryczna podlega wymianie na podstawie odrębnego opracowania branżowego. Projekt instalacji oświetleniowej wewnętrznej według odrębnego opracowania branżowego. Remont instalacji odgromowej według odrębnego opracowania branżowego.

Kościół ponadto posiada profesjonalną instalację nagłośnienia oraz instalację p.poż.

13. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA BUDYNKU

Obiekt istniejący zabytkowy sakralny o wysokich walorach architektonicznych i zabytkowych, objęty ochroną konserwatorską nie ma obowiązku termomodernizacji.

Projekt w zakresie opracowania nie wymaga opracowania charakterystyki energetycznej i ekologicznej obiektu.

14. DANE TECHNICZNE OBIEKTU BUDOWLANEGO CHARAKTERYZUJĄCE WPŁYW OBIEKTU BUDOWLANEGO NA ŚRODOWISKO I JEGO WYKORZYSTYWANIE ORAZ NA ZDROWIE LUDZI I OBIEKTY SĄSIEDNIE POD WZGLĘDEM.

Obszar oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko mieści się w granicach inwestycji i własności dz. nr ewid. 1250 i 1216

Inwestycja nie będzie stanowiła zagrożenia dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanego obiektu budowlanego i jego otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami.

W projekcie zastosowano metody, technologie i środki techniczne chroniące środowisko naturalne.

15. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

Projekt dodatkowych drzwi na drodze ewakuacyjnej wymaga uzgodnienia p.poż w tym zakresie.

Budynek posiada instalację p.poż.

Pozostałe warunki p.poż bez zmian , nie wymagają uzgodnienia.

16. UWAGI KOŃCOWE

Wszystkie materiały, produkty i technologie budowlane użyte do realizacji inwestycji muszą posiadać aktualne atesty i aprobaty techniczne ITB, PZH lub innej upoważnionej instytucji dopuszczające je do zastosowania w obiektach budowlanych.

Roboty budowlane i rzemieślnicze należy wykonać zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, zgodnie z „Warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlanych” i normami pod nadzorem osób uprawnionych.

Nazwy własne przytoczone w niniejszej dokumentacji nie mają na celu naruszenia art. 29 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, a służą jedynie sprecyzowaniu oczekiwań jakościowych i technologicznych zamawiającego. W każdym przypadku wykonawca może zastosować materiały, bądź rozwiązania równoważne.

PROJEKTOWAŁ:

mgr inż. arch. Jolanta Ukleja

nr UAN-II-K8386/148/88